

[REKORDACYJA *sb f*

G sg rekordacyjej.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Zwyczaj obchodzenia przez organistę lub księdza domów parafian po kweście; pieniądze wtedy zebrane; rogatio stipis quae fit a cantoribus templi per domos psallentibus, ipsa stips Cn: Rekordacyjej kantorowi z rybałty na każdą niedzielę i na insze święta uroczyste wychodzi do roku c.v.u. fl. 2/2. Lustrus II 263.

W połączeniu szeregowym: W Bochnim wždy kłobie przyfzedł miezkáiąc przy fzkole [...]. Stáwił mi fie Bákálarz/ bá y Kántor fczodrze/ Baczac [!] że człek iákoby Tenor trzymał dobrze. Więc fie czáfem zerwárło [!] to z recordátiiey/ To z funus/ to z Kolędy/ to z wifitátiiey. Albertus B3v.

Cf **REKORDATUM**

LWil